

“Mama, als ik God was, zou het altijd warm weer zijn”, zegt de prinses en sluit haar ogen. “We konden elke dag zwemmen in de zee”, fluistert ze.

“Of veel watermeloenen eten.”

“Dat klinkt heerlijk, altijd zomervakantie!” denkt mama mee.

“We kunnen heel veel ijsjes eten.”

“Altijd zomervakantie?” vraagt prinses Mia. “Dan zijn er geen vriendjes op school om mee te spelen.”

“We kunnen geen sneeuwpoppen meer maken in de winter”, zegt mama bedenkelijk. “De bloemen zien groeien in de lente gaat niet meer.”

“Nooit meer schaatsen of met de slee glijden”, fluistert de prinses.

“De vlinders bestaan ook niet meer.”

Mama kijkt prinses Mia aan en zegt: “Neen, die zouden niet bestaan.”

“Mama, als ik God was, zou de lucht altijd blauw zijn!” roept prinses Mia uit.

“Altijd een blauwe lucht?” vraagt mama. “Dat betekent nooit meer regenbogen aan de hemel.”

“Oh, regenbogen vind ik heel mooi!” schreeuwt de prinses.

“Wat denk je van het heelal met alle planeten?” vraagt mama aan prinses Mia.

“Daar wonen misschien mensen”, mijmert de prinses verder.

“Die zouden niet bestaan.”

“Hun kinderen zouden niet leven”, voegt mama toe.

“We kunnen niet samen spelen als we elkaar ontmoeten”, besluit de prinses. “Alleen spelen is niet zo leuk.”